

**N:o 82.**

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1872.  
 — — — — Andra Kammaren den 15 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ändring af 2, 3 och  
 4 §§ i 12 kap. Rättegångsbalken.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 33 och Betänkande N:o 41.)

**S. A. K.**

Med afseende på angelägenheten att lägga hinder i vägen för en tredskande part att oskäligt utdraga rättegången, och då 12 kap. Rättegångsbalken härom innehåller åtskilliga bestämmelser, hvilka, enligt Riksdagens åsigt, numera ej kunna anses fullt ändamålsenliga, har Riksdagen för sin del beslutat en författning, hvarigenom förordnas, att 2, 3 och 4 §§ af 12 kap. Rättegångsbalken skola erhålla följande förändrade lydelse:

»2 §. Blifver käranden förfallolöst ute; varde saken på den stämning ej mera upptagen, och gälde han svaranden dess kostnad, der denne när är och det äskar.

Kommer käranden å föresatt tid, men svaranden ej och låter ej laga förfall framte; viser käranden, att svaranden stämning i laga tid fått; döme då Rätten i saken, på de skäl käranden företer, och före i domen in, huru den, som vunnit, sin vederpart om domen kungöra skall, som i 4 § sägs. Kommer svaranden sedan innan tid till vad ute är, och begär vädja; hafve der lof till, och Rätten, dit vädjadt är, döme i hufvudsaken. Kommer han

ej

ej inom nämnda tid; njute återvinning som i 4 § sägs; och gånge domen i sådant återvinningsmål till utmätning, der käranden det äskar; och han hafve våld lyfta det, som utmätt är, om han full borgen därför ställer.

Vällas, genom svarandens utevaro, uppskof med målet, böte han från och med tio till och med etthundra daler. Viser han å nästa ting å landet, eller inom en månad i stad, att han förfall haft och ej kunnat Rätten det kungöra; gånge böterne åter.

3 §. Ej skall part anses hafva från Rätten uteblifvit, innan han ropats upp tvänne gånger, minst en half timme emellan hvarje gång, och vid begge uppropen borta varit. Kommer han sedan under samma dag, innan Rätten till dom öfverlagt, att sin talan utföra; då skall han ej eller för uteblifven anses, men böte, för uppskops försummelse, fem daler.

4 §. Hvar som dom vunnit, efter ty i 2 § sägs, kungöre den, sedan tid till vad förbi är, sin vederpart; eller söke utmätning derå, så tidigt att vederparten kan låta saken instämma till nästa Ting å landet, och i staden inom en månad, att återvinning söka. Gör han det ej, som vunnit; njute den, som tappat, samma tid, sedan han tillsagd varder. Pröfvas det, att han för fattigdom ej orkar fullgöra domen, inom den tid som sagdt är; hafve ändå makt att söka återvinning. Är det, som dömdt är, sådant, att återvinning varder onyttig, der domen fullgöras skulle; då gånge den ej till fullbordan. Försummar den, som tappat, den tid nu föresatt är, hafve sedan ingen talan till återvinning.

Hvad sålunda förordnad är skall till efterrättelse gälla från och med början af år 1873.»

Med underdånig anmälan härom framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 15 Maj 1872.